

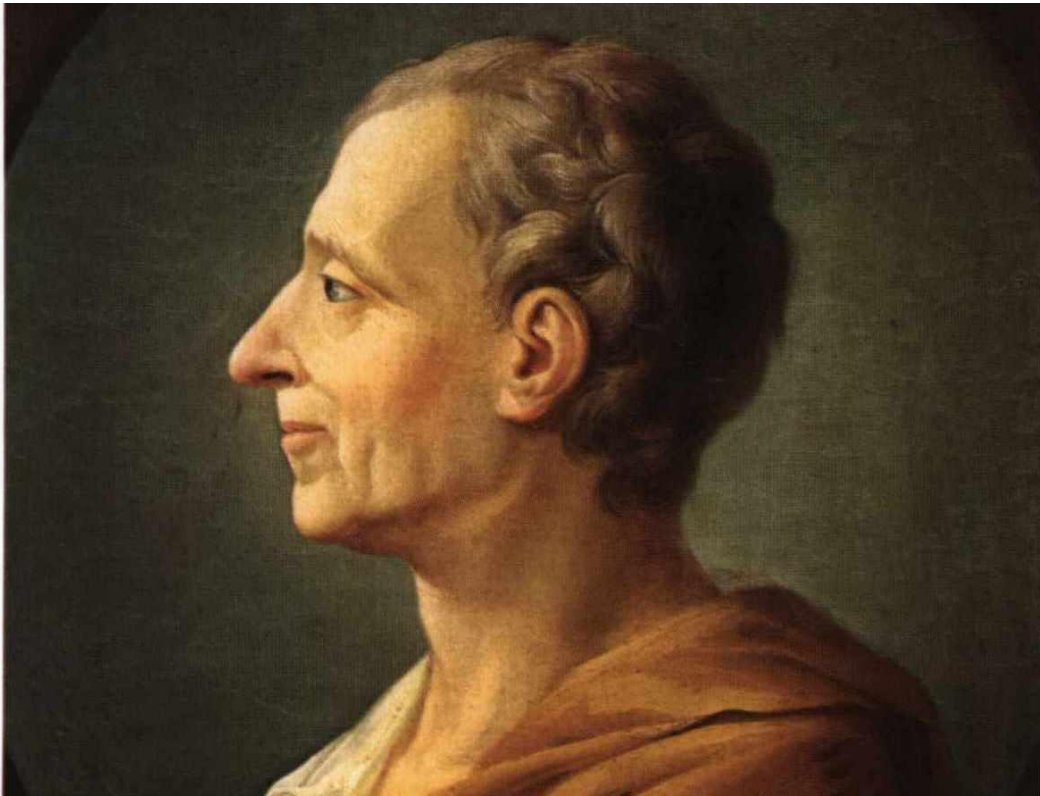
LE SIÈCLE DES LUMIÈRES- LE ROMANTISME- ET PHILHELLÈNES ΔΙΑΦΩΤΙΣΜΟΣ-ΡΟΜΑΝΤΙΣΜΟΣ – ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

Le siècle des Lumières-ΔΙΑΦΩΤΙΣΜΟΣ:

Ο Διαφωτισμός είναι ένα κίνημα που πραγματοποιήθηκε στην Ευρώπη από τα τέλη του 17^{ου} αιώνα μέχρι τον 18^ο αιώνα. Αναλυτικότερα, πολλοί Ευρωπαίοι διανοούμενοι υποστήριζαν ότι έπρεπε να απορριφθεί κάθε αυθεντία, να ασκηθεί κριτική σε κάθε υφιστάμενη γνώση και να αναγνωριστεί η λογική ως ο μόνος ασφαλής τρόπος ερμηνείας του κόσμου ώστε, ο άνθρωπος να μπορέσει να προοδεύσει. Αν και ο Διαφωτισμός άντλησε μεγάλο μέρος της έμπνευσής του από τα έργα Άγγλων και υπήρξε ευρωπαϊκό φαινόμενο, άνθισε και έφτασε στη μεγαλύτερη ακμή του στη Γαλλία, όπου οι ιδέες του εκφράστηκαν στα γραπτά μιας ομάδας που τα μέλη της αυτοαποκαλούνταν φιλόσοφοι. Τα κορυφαία μέλη της ήταν ο Μοντεσκιέ (Montesquieu 1689-1755), ο Βολταίρος (Francois Marie Arouet, 1694-1778), ο Ρουσσώ (Jean-Jacques Rousseau, 1712-1778), ο Ντιντερό (Denis Diderot, 1713-1784) και ο Νταλαμπέρ (Jean d'Alembert, 1717-1783).

Μοντεσκιέ (Montesquieu 1689-1755)

Ο Μοντεσκιέ υποστήριξε ότι είναι αναγκαία η διάκριση των εξουσιών. Ειδικότερα, διατύπωσε ότι οι φορείς της εξουσίας πρέπει να είναι διαφορετικοί : η εκτελεστική εξουσία να ασκείται από την επιτροπή που θα εφαρμόζει τους νόμους, η νομοθετική εξουσία να ασκείται από την επιτροπή που θα θεσπίζει τους νόμους και η δικαστική εξουσία να ασκείται από την επιτροπή που θα ελέγχει την τήρηση των νόμων. Με την διάκριση των εξουσιών πραγματοποιήθηκε η προσπάθεια διανομής της εξουσίας με αποτέλεσμα, οι φορείς της εκτελεστικής εξουσίας να μην μπορούν να συγκεντρώσουν τόση δύναμη ώστε να κάνουν κατάχρηση της.

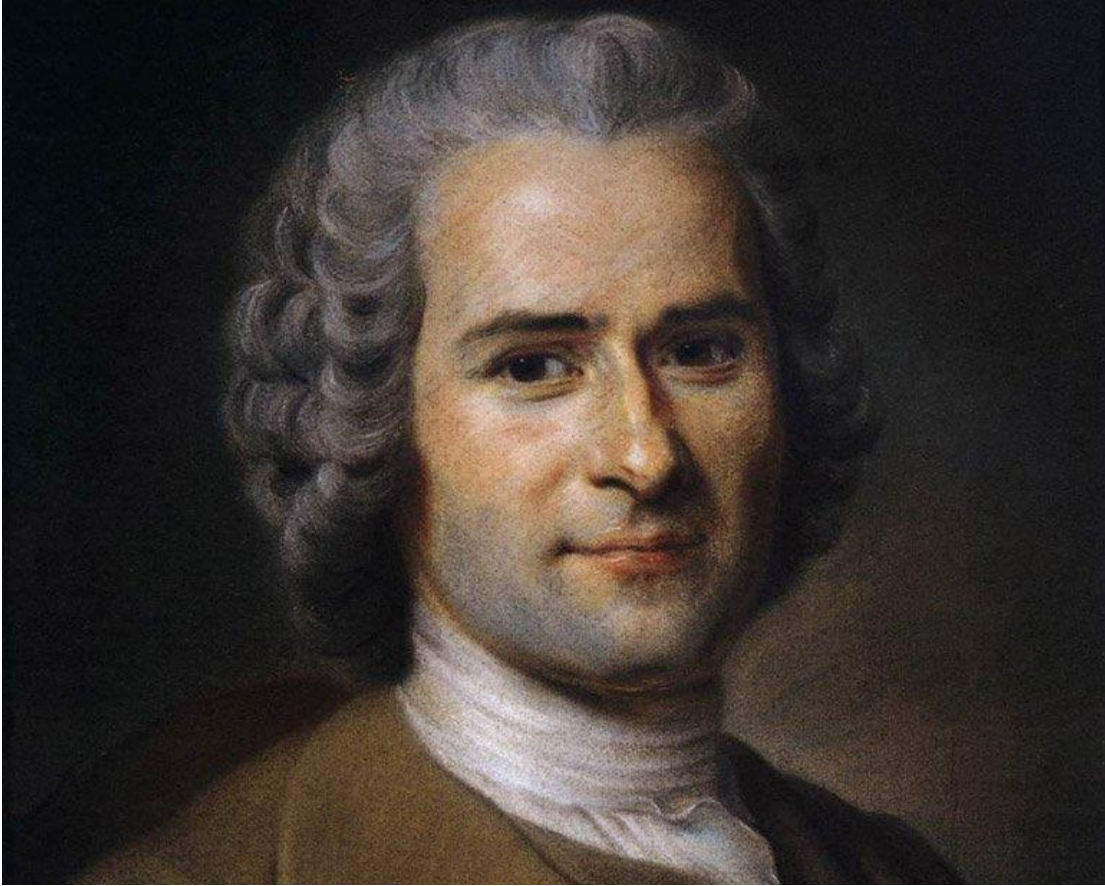
Βολταίρος (Francois Marie Arouet. Voltaire 1694-1778)

Ο Βολταίρος ήταν υπέρμαχος της ατομικής ελευθερίας. Θεωρούσε βαρβαρότητα κάθε περιορισμό της ελευθερίας του λόγου και της έκφρασης γνώμης. Τα έργα του αποσκοπούσαν στην ανάπτυξη του δόγματος ότι ο κόσμος διέπεται από φυσικούς νόμους και ότι η λογική και η εμπειρία είναι οι μόνοι αξιόπιστοι οδηγοί που μπορούν να ακολουθούν οι άνθρωποι.

Ρουσσώ (Jean-Jacques Rousseau 1712-1778)

Ο Ρουσσώ ήταν ο πιο ριζοσπαστικός φιλόσοφος που υποστήριξε ότι ο λαός πρέπει να συμμετέχει στην λήψη των αποφάσεων. Πιο συγκεκριμένα, ο όρος που πρότεινε, η γενική βούληση, ήταν η σύνθεση των ατομικών βουλήσεων που εκφράζεται από το δημόσιο συμφέρον. Επιπλέον, ο Ρουσσώ, στο έργο του Αιμίλιος, διατύπωσε την άποψη ότι η εκπαίδευση πρέπει να βασίζεται στην προσωπική αναζήτηση του διδασκόμενου και ο δάσκαλος πρέπει να τον βοηθά σε αυτήν την προσπάθεια θέτοντας του ερωτήματα. Με λίγα λόγια, ο δάσκαλος δεν πρέπει να αποτελεί μια αυθεντία, σύμφωνα με τον Ρουσσώ.

**Ντιντερό (Denis Diderot 1713-1784) και
Νταλαμπέρ (Jean d'Alembert 1717-1783)**

Ο Ντιντερό και ο Νταλαμπέρ αποτελούσαν τα κυριότερα μέλη μιας ομάδας γνωστής ως Εγκυκλοπαιδιστές που ονομάστηκαν έτσι από τη συμβολή τους στη συγγραφή της Εγκυκλοπαίδειας. Η Εγκυκλοπαίδεια ήταν ένα

συλλογικό έργο 33 τόμων και είχε σκοπό να αποτελέσει μια πλήρη επιτομή της φιλοσοφικής και επιστημονικής γνώσης της εποχής.

La diffusion des idées- Η διάδοση των ιδεών του Διαφωτισμού

Οι διαφωτιστικές ιδέες διαδόθηκαν, αρχικά, στα ανώτερα μορφωμένα κοινωνικά στρώματα. Αργότερα, όμως, έγιναν γνωστές και στα κατώτερα κοινωνικά στρώματα μέσα από την κυκλοφορία εκλαϊκευμένων βιβλίων. Σύντομα οι ιδέες αυτές ξεπέρασαν τα σύνορα της Γαλλίας και διαδόθηκαν σε ολόκληρη την Ευρώπη και έξω από αυτήν.

La valeur des idées- Η αξία των ιδεών του Διαφωτισμού

Οι διαφωτιστικές ιδέες ενέπνευσαν και προετοίμασαν την Γαλλική επανάσταση που ανέτρεψε την απόλυτη μοναρχία και προέβαλε τα ανθρώπινα δικαιώματα και την ελευθερία των κοινωνιών και των λαών. Η Γαλλική επανάσταση αποτέλεσε το πρότυπο και για άλλες κοινωνικές και εθνικές επαναστάσεις, μεταξύ αυτών και την ελληνική.

Romantisme et mouvement Philhellène

ΡΟΜΑΝΤΙΣΜΟΣ-ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

Ο Ρομαντισμός είναι ένα πνευματικό και καλλιτεχνικό κίνημα που πραγματοποιήθηκε από τα τέλη του 18^{ου} αιώνα μέχρι τις αρχές του 19^{ου} αιώνα στην Ευρώπη. Ο Ρομαντισμός μπορούμε να πούμε ότι αντιτίθεται στην απόλυτη κυριαρχία της λογικής του διαφωτισμού. Χαρακτηριστικά του ρομαντισμού είναι το ισχυρό συναίσθημα, η φαντασία, η εξύψωση του ηρωικού ιδεώδους και η στροφή προς την παράδοση και το παρελθόν.

Ο ρομαντισμός και ο εθνικισμός συνδέονται μεταξύ τους καθώς, με την εξύμνηση αξιών, όπως είναι η ελευθερία, συλλαμβάνεται η ιδέα δημιουργίας κυρίαρχων εθνών. Αναλυτικότερα, ο ρομαντισμός βοηθά στην αφύπνιση της εθνικής συνείδησης και του πατριωτισμού που οδηγούν

τους καταπιεσμένους λαούς στην πραγματοποίηση επαναστατικών κινήματων. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο πραγματοποιήθηκε και η ελληνική επανάσταση.

Le Romantisme grec

Ελληνικός ρομαντισμός

Με την ίδρυση της επτανησιακής σχολής και της σχολής που δημιουργήθηκε στην Αθήνα από τους φαναριώτες εκφράστηκε η επιθυμία των Ελλήνων για την άνθηση των τεχνών. Ειδικότερα, οι δύο σχολές επηρεάστηκαν από τον ρομαντισμό, ο οποίος, καθόρισε την πορεία της επανάστασης. Αναγκαία κρίνεται η αναφορά στα σπουδαία έργα της εποχής όπως ο Ύμνος στην Ελευθερία και οι Ελεύθεροι Πολιορκημένοι του ποιητή Διονύσιου Σολωμού.

L' amour des Européens pour la civilisation grecque

Η αγάπη των Ευρωπαίων για τον Ελληνικό πολιτισμό

Μετά την αποτυχία της Γαλλικής Επανάστασης, οι Έλληνες αναζητούσαν το γένος τους και στράφηκαν όχι μόνο στην Βυζαντινή παράδοση αλλά και στην κλασική αρχαιότητα. Με αυτόν τον τρόπο ο επερχόμενος ελλαδικός χώρος μετατράπηκε στο επίκεντρο θαυμασμού των ευρωπαίων. Πιο συγκεκριμένα, οι Ευρωπαίοι θαύμαζαν τα μνημεία του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού και συµμερίζονταν το αίτημα των Ελλήνων για ελευθερία. Αποτέλεσμα αυτού ήταν η δημιουργία ενός φιλελληνικού κινήματος στην Ευρώπη. Το κίνημα αυτό είχε καλλιτεχνικό, πολιτικό και στρατιωτικό χαρακτήρα. Στην τέχνη πρωτοστάτησαν ο Άγγλος ποιητής Λόρδος Βύρων και ο Γάλλος ζωγράφος Ευγένιος Ντελακρουά.

Λόρδος Βύρων(George Gordon Byron 1778-1824)

Ο Λόρδος Βύρων αποτελεί έναν από τους σπουδαιότερους ποιητές της εποχής και έτρεφε μεγάλη αγάπη και θαυμασμό για το ελληνικό έθνος. Το 1823 εγκαταστάθηκε στο Μεσολόγγι όπου ήρθε σε επαφή με τους επαναστατημένους Έλληνες και τους στήριξε οικονομικά. Ο Λόρδος Βύρων, κατά την παραμονή του στο Μεσολόγγι, έγραψε ποιήματα που υμνούσαν τον ελληνικό πολιτισμό. Το παρακάτω ποίημα του γράφτηκε λίγο πριν τον θάνατο του και αποτυπώνει την αγάπη του για την Ελλάδα.

Τι είναι τούτες οι τιμές κι η αναγνώριση που γίνηκαν ή θα γεννούν για μένα, πάρεξ ενός νεογέννητου λαού κραυγή; Κι όμως γι' αυτές, εγώ, θα αποστρεφόμεν κάθε στέμμα τιποτένιο -εκτός κι αν ήταν από δάφνη- κι όμως γι' αυτές, εγώ, θα μπορούσα να πεθάνω.

Είμαι τρελός από πάθος, κι ένα σκυθρόπιασμα δικό σου με παραλύει, όπως της έχιδνας το βλέμμα το φτωχό πουλί που τα φτερά του, μάταια, πεταρίζει προς το θάνατο: τόσο παράφορη η λαχτάρα μου για σένα, τόσο δυνατή η μαγεία σου ή τόσο αδύναμος έχω πια καταντήσει....

Λόρδος Βύρων

Ευγένιος Ντελακρουά (Ferdinand Victor Eugène Delacroix 1798-1863)

Ο Ευγένιος Ντελακρουά αποτελεί έναν από τους πιο σημαντικούς ζωγράφους της εποχής που εμπνεύστηκε από την Γαλλική και την Ελληνική επανάσταση. Ο φιλέλληνας ζωγράφος απεικονίζει στους πίνακες του συγκλονιστικές στιγμές της ελληνικής επανάστασης και την κάνει γνωστή σε όλο το κόσμο.

Η σφαγή της Χίου

Η ελευθερία οδηγεί τον λαό

Συνεπώς, το κίνημα του ρομαντισμού συνέβαλε στην επιτυχία της ελληνικής επανάστασης και την δημιουργία ελληνικού κράτους αφού, καθόρισε την ευρωπαϊκή κοινή γνώμη που στήριξε τον ελληνικό αγώνα.

BIBLIOGRAPHIE- SITOGRAPHIE

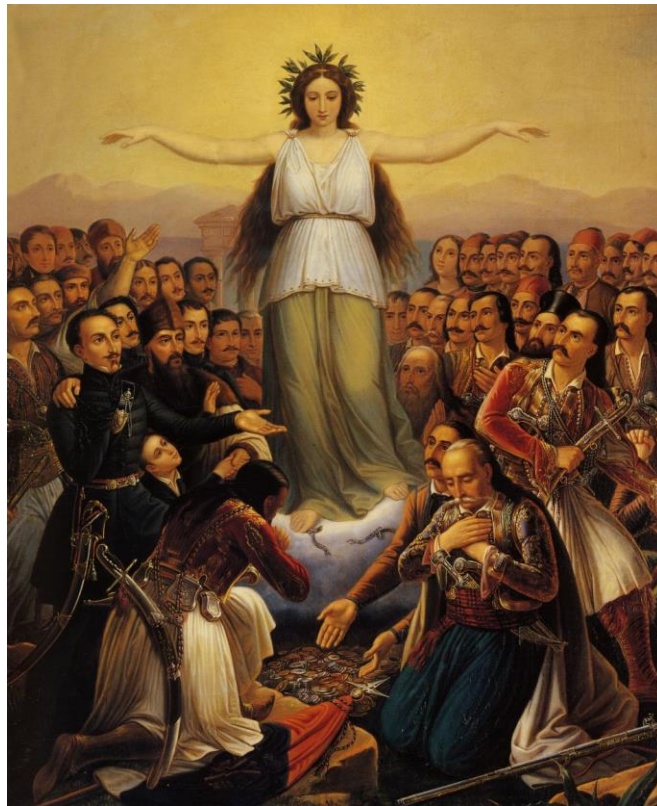
ΠΗΓΕΣ:

- Νεότερη και Σύγχρονη Ιστορία (βιβλίο Γ' Γυμνασίου)
- Νεοελληνική Ιστορία 1204-1940 (βιβλίο του Κωνσταντίνου Α. Βακαλόπουλου)
- Νεοελληνικός Διαφωτισμός (βιβλίο του Κ. Θ. Δημαρά)
- Επισκόπησης της Νεοελληνικής Ιστορίας (βιβλίο του Νίκου Γ. Σβορωνού)
- Ευρωπαϊκή Ιστορία[Τόμος Α] (βιβλίο του E. Burns)
- Ευρωπαϊκή Ιστορία[Τόμος Β] (βιβλίο του E. Burns)
- [http://ebooks.edu.gr/ebooks/v/html/8547/2700/Keimena-Neoellinikis-Logotechnias-A-Lykeiou html-empl/indexE.html](http://ebooks.edu.gr/ebooks/v/html/8547/2700/Keimena-Neoellinikis-Logotechnias-A-Lykeiou-html-empl/indexE.html)
- https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9B%CF%8C%CF%81%CE%B4%CE%BF%CF%82_%CE%92%CF%8D%CF%81%CF%89%CE%BD
- <https://www.culturenow.gr/romantismos-ena-kinima-apo-ton-anthropo-gia-ton-anthropo/>

Le Romantisme et le siècle des Lumières ont inspiré la Révolution Grecque

Το κίνημα του Ρομαντισμού και του Διαφωτισμού στη Γαλλία και πώς επηρέασε την Ελληνική Επανάσταση.

Το κίνημα του φιλελληνισμού στη Γαλλία.

Στέφανι Χάθαγουεη

Μαρία Παπασπηλιοπούλου

Α΄3

LE SIÈCLE DES LUMIÈRES-ΔΙΑΦΩΤΙΣΜΟΣ

Ο Διαφωτισμός αποτελεί ένα από τα σπουδαιότερα κινήματα κεφάλαιο της ευρωπαϊκής και Νεοελληνικής ιστορίας. Αναπτύχθηκε στην Αγγλία στο τέλος του 17ου αιώνα κορυφώθηκε στη Γαλλία τον 18ο αιώνα και εξαπλώθηκε στην Ευρώπη και έξω από αυτήν. Ουσιαστικά το κίνημα του Διαφωτισμού έχει να κάνει με την απόρριψη κάθε αυθεντίας και την κριτική κάθε υφιστάμενης γνώσης. Οι εκπρόσωποι του Διαφωτισμού ονομάστηκαν φιλόσοφοι οι διαφωτιστές και αποδέχθηκαν την λογική ως τον μόνο ασφαλή τρόπο ερμηνείας του κόσμου.

Επηρέασε όλους σχεδόν τους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας όπως την πολιτική και την οικονομία αλλά και γενικά όλη την κοινωνία. Κορυφαίοι διαφωτιστές υπήρξαν ο Ρουσσώ, ο Βολταίρος, ο Ντιντερό, ο Μοντεσκίε και ο Ντ' Αλαμπέρ.

Ο νεοελληνικός Διαφωτισμός είχε δημοκρατικό και φιλελεύθερο πνεύμα στηρίχθηκε στην ιδεολογία του ευρύτερου Ευρωπαϊκού διαφωτισμού. Παρόλα αυτά δεν επιδίωκε μόνο την πνευματική αφύπνιση του γένους τη δημιουργία ενός ανεξάρτητου ελληνικού κράτους.

Κάποιες από τις ιδέες που υιοθέτησε ο νεοελληνικός Διαφωτισμός από τον Ευρωπαϊκό είναι η αποψη του Τζον Λοκ πως Όλοι οι άνθρωποι έχουν ανθρωπινα δικαιώματα τα οποία είναι απαραβίαστα όπως για παράδειγμα το δικαίωμα της ζωής, της ελευθερίας, και της ισότητας απέναντι στο νόμο. Επιπρόσθετα, η πολιτική εξουσία πρέπει να βρίσκεται στα χέρια του λαού. Η εκπαίδευση πρέπει να είναι υποχρεωτική και ο δάσκαλος δεν πρέπει να λειτουργεί ως αυθεντία.

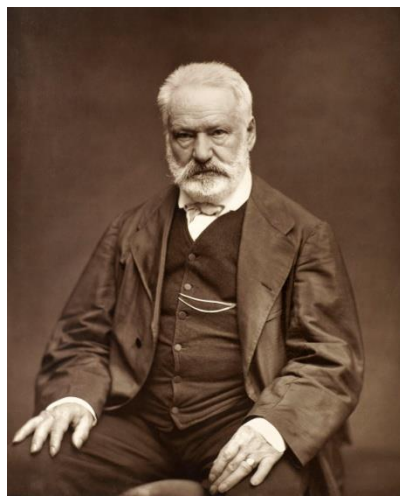
LE ROMANTISME- Ο ΡΟΜΑΝΤΙΣΜΟΣ

Ο ρομαντισμός αποτελεί ένα καλλιτεχνικό κίνημα το οποίο ξεκίνησε στα τέλη του 18ου αιώνα, μετά την περίοδο του διαφωτισμού κάπου στην Δυτική Ευρώπη από αριστοκράτες της εποχής.

Στην αρχή άνθισε στην μεγάλη Βρετανία και στην Γερμανία και στη συνέχεια εξαπλώθηκε αργότερα στη Γαλλία και την Ισπανία. Γεννήθηκε λόγω της ανάγκης του κόσμου να προσεγγίσουν διαφορετικά τον τρόπο αντίληψης του κόσμου.

Στην αρχή ήταν ένα λογοτεχνικό ρεύμα και αργότερα επεκτάθηκε στα καλλιτεχνικά και στη μουσική. Κυρίαρχο στοιχείο του ρομαντισμού είναι η έμφαση στην συγκίνηση και στα συναισθήματα μέσω της τέχνης ενάντια στην μονόπλευρη κυριαρχία της λογικής. Τέλος, ο ρομαντισμός είχε ισχυρή σύνδεση με τις ιδέες του Ζαν Ζακ Ρουσσώ.

Ο Victor Hugo-**Βίκτωρ Ουγκώ** (1802-1885) ήταν Γάλλος λογοτέχνης και ποιητής που έζησε την εποχή του ρομαντισμού. Στα έργα του κυριαρχούσε η ελευθερία του δημιουργού να εκφράζεται όπως θέλει χωρίς τις οδηγίες της εξουσίας. Επίσης ασχολούνται με ιστορικά θέματα Όπως η ανάδειξη της ρομαντικότητά της επανάστασης και της ανατροπής καθώς ήταν εμπνευσμένος τόσο από την γαλλική όσο και από την ελληνική επανάσταση. Ένα γνωστό μυθιστόρημα του Βίκτωρος Ουγκώ είναι οι άθλοι και το έγραψε το 19ο αιώνα.

Το Ελληνόπουλο - L' enfant

Τούρκοι διαβήκαν. Χαλασμός, θάνατος πέρα ως πέρα.

Η Χίο, τ' όμορφο νησί, μαύρη απομένει ξέρα,
με τα κρασιά, με τα δεντρά

τ' αρχοντονήσι, που βουνά και σπίτια και λαγκάδια
και στο χορό τις λυγερές καμιά φορά τα βράδια
καθρέφτιζε μεσ' τα νερά.

Ερμιά παντού. Μα κοίταξε κι απάνου εκεί στο βράχο,
στου κάστρου τα χαλάσματα κάποιο παιδί μονάχο
κάθεται, σκύβει θλιβερά

το κεφαλάκι στήριγμα και σκέπη του απομένει
μόνο μιαν άσπρη αγράμπελη σαν αυτό ξεχασμένη
μεσ' την αφάνταστη φθορά.

Φτωχό παιδί, που κάθεσαι ξυπόλυτο στις ράχες
για να μην κλαις λυπητερά, τ' ήθελες τάχα να `χες
για να τα ιδώ τα θαλασσά

ματάκια σου ν' αστράψουνε, να ξαστερώσουν πάλι
και να σηκώσεις χαρωπά σαν πρώτα το κεφάλι
με τα μαλλάκια τα χρυσά;

Τι θέλεις άτυχο παιδί, τι θέλεις να σου δώσω
για να τα πλέξης ξέγνοιαστα, για να τα καμαρώσω
ριχτά στους ώμους σου πλατιά

μαλλάκια που του ψαλιδιού δεν τάχει αγγίξει η κόψη
και σκόρπια στη δροσάτη σου τριγύρω γέρνουν όψη
και σαν την κλαίουσα την ιτιά;

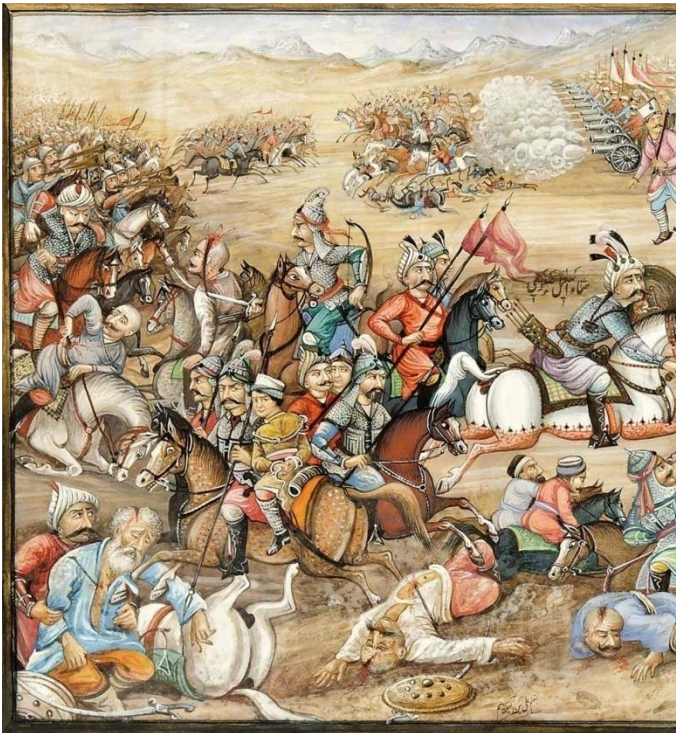
Σαν τι μπορούσε να σου διώξει τάχα το μαράζι;

Μήπως το κρίνο απ' το Ιράν, που του ματιού σου μοιάζει;

Μην ο καρπός απ' το δεντρί

που μεσ' στη μουσουλμανική παράδεισο φυτρώνει,
κ' έν' άλογο χρόνια εκατό κι αν πιλαλάει, Δεν σώνει
μεσ' απ' τον ίσκιο του να βγει;
Μη το πουλί που κελαηδάει στο δάσος νύκτα μέρα
και με τη γλύκα του περνάει και ντέφι και φλογέρα;
Τι θες κι απ' όλα τα αγαθά
τούτα; Πες. Τα' άνθος, τον καρπό; Θες το πουλί;
-Διαβάτη,
μου κράζει το Ελληνόπουλο με το γαλάζιο μάτι:
Βόλια, μπαρούτι θέλω.

Μετάφραση: Κωστής Παλαμάς

Ο **Ουίλλιαμ Μπλέκ** ήτανε ένας από τους σημαντικότερους Βρετανούς ποιητές, επίσης ήτανε και ζωγράφος χαράκτης και εικονογράφος. Αν και δεν χαρακτηρίζεται

απόλυτα ρομαντικός τα ζωγραφικά και ποιητικά του έργα, έχουν μυθολογικό και μετά φυσικό περιεχόμενο και παράλληλα αναφέρεται συχνά σε ανεξήγητες δυνάμεις και στον θεό. Επίσης, στο έργο του αναφέρεται στο ανθρώπινο στοιχείο και προσπαθεί μέσα από αυτό να κατανοήσει τον κόσμο και τον δημιουργό του.

ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΟΥ ΟΥΙΛΙΑΜ ΜΠΛΕΗΚ

Ο **Γιόχαν Βόλφγκανγκ φον Γκαίτε** (1749) ήταν Γερμανός ποιητής, δραματουργός, μυθιστοριογράφος, θεωρητικός της τέχνης και επιστήμονας.

Γεννημένος στη Φρανκφούρτη και χάρη της καλής οικονομικής κατάστασης της οικογένειάς του, του προσφέρθηκε πλήρης μόρφωση κατ' οίκον σε ένα μεγάλο φάσμα μαθημάτων με έμφαση τους κλασικούς συγγραφείς και τις γλώσσες (ελληνικά, λατινικά, γαλλικά, αγγλικά).

Στην ηλικία των 15 ετών, έγραψε τα πρώτα ποιήματά του τα οποία όμως κατέστρεψε. Ξεκίνησε σπουδές Νομικής στη Λειψία το 1765 και παράλληλα έκανε μαθήματα σχεδίου με τον Adam Oeser. Εκεί ήρθε σε επαφή με το ελληνικό στοιχείο της πόλης, από το οποίο και επηρεάστηκε, με αποτέλεσμα να αφιερώσει πολλά έργα του στην ελληνική αρχαιότητα.

LES PHILHELLÈNES FRANÇAIS DU XIIIème et du XIXème siècle

Ο ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑ ΤΟΥ 18ΟΥ ΚΑΙ 19ΟΥ ΑΙΩΝΑ

Ο φιλελληνισμός ήταν ένα κίνημα συμπαράστασης των Ευρωπαίους στους Έλληνες στην Επανάσταση του 1821. Απετέλεσε ένα ιδιαίτερα σημαντικό ρεύμα στην Γαλλία τον 18^ο και 19^ο αιώνα, που στήριξε την Επανάσταση του 1821 και τη σύσταση του σύγχρονου Ελληνικού κράτους.

Κατά τη διάρκεια του 18^{ου} αιώνα η Αναγέννηση και ο Διαφωτισμός δημιούργησαν ένα ρεύμα επιστροφής στην κλασική Ελλάδα. Πολλοί Γάλλοι επιστήμονες προσέφεραν σημαντικό έργο στην Ελλάδα.

Ένα αξιοσημείωτο γεγονός ήταν η αποστολή Γαλλικού εκστρατευτικού σώματος, (15.000 ανδρών) με αρχηγό τον στρατηγό Maison στην Πελοπόννησο (1828 – 1833), που είχε σκοπό την

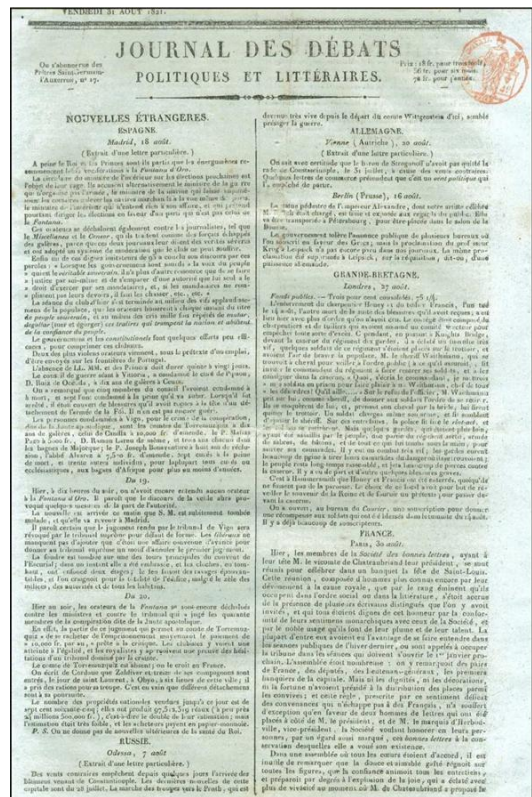
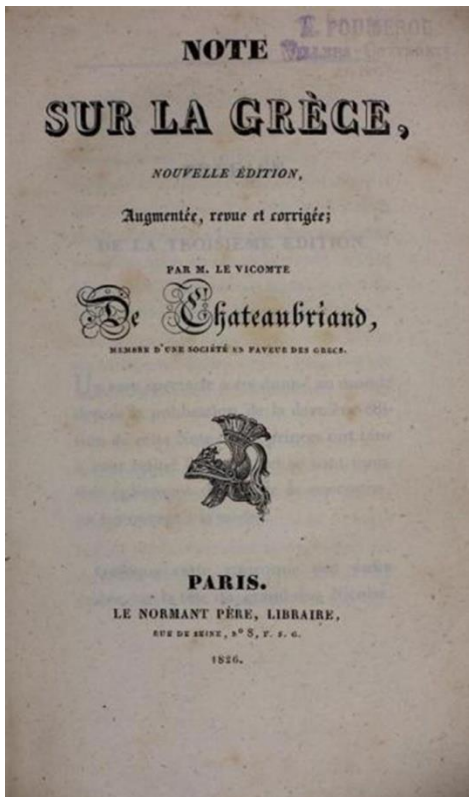
απομάκρυνση του Ιμπραήμ και την πραγματοποίηση της Συνθήκης του Λονδίνου του 1827, για τη σύσταση Ελληνικού κράτους.

Έτσι λοιπόν κατά τις αρχές του 19ου αιώνα αναπτύχθηκε στην κοινή γνώμη, μια συμπάθεια και συμπόνια για τον ελληνικό λαό που υποφέρουν υπό την κυριαρχία των Οθωμανών. Το κλίμα αυτό κυριάρχησε στις τέχνες και ύστερα πέρασε και στην πολιτική.

Από το 1821, περισσότερα από 2000 φιλολογικά έργα συγγράφηκαν και κυκλοφορούσαν διεθνώς (ποιήματα, θεατρικά έργα, φυλλάδια ιστορικού και πολιτικού περιεχομένου, κλπ.) που αναφέρονταν στην Ελληνική Επανάσταση η οποία υμνήθηκε από γνωστούς ποιητές της εποχής. Κάποιοι από αυτούς είναι ο Γκιρώ (Guiraud), ο Καζιμίρ Ντελαβίν (Casimir Delavigne), ο Βίκτωρ Ουγκώ (Victor Hugo) και ο Αλφόνσος Λαμαρτίνος (Alphonse de Lamartine).

Πολλοί ζωγράφοι δημιούργησαν διάφορα έργα σε λάδι, χαρτί, μέταλλο ή ταπισερί τα οποία απεικονίζουν αγωνιστές του 1821 κατά την διάρκεια σύγκρουσής τους με τους Τούρκους, Έλληνες πρόσφυγες καθώς και τους όρκους και την αναχώριση των ελλήνων μαχητών.

Μία νέα φιλελληνική οργάνωση με σκοπό τη συλλογή χρημάτων με εράνους για να παρέχει βοήθεια στους Έλληνες και στον στρατό τους ιδρύθηκε στο Παρίσι το Φεβρουάριο του 1825 και ονομάζεται "φιλανθρωπική επιτροπή υπέρ των Ελλήνων". Παράλληλα, η «Εταιρεία της Χριστιανικής Ηθικής» συνέχισε να βοηθά, ιδιαίτερα στον τομέα της

παιδείας, αναλαμβάνοντας την εκπαίδευση στη Γαλλία ορφανών Ελληνόπουλων και αποστέλλοντας τον εκπαιδευτικό Ντυτρόν (Dutrone) στην Ελλάδα, για να προσφέρει τις υπηρεσίες του στην οργάνωση σχολείων.

ΠΗΓΕΣ

<https://www.culturenow.gr/romantismos-ena-kinima-apo-ton-anthropo-gia-ton-anthropo/>

http://www.ododeiktes.gr/index.php?option=com_content&view=article&catid=53:istoriapolitismoι&i d=237:history3

<https://www.warmuseumthessaloniki.com/post/%CF%8C%CF%80%CE%BF%CE%B9%CE%BF%CF%82-%CE%B5%CE%BB%CE%B5%CF%8D%CE%B8%CE%B5%CF%81%CE%B1-%CF%83%CF%85%CE%BB%CE%BB%CE%BF%CE%B3%CE%AC%CF%84%CE%B1%CE%B9-%CF%83%CF%85%CE%BB%CE%BB%CE%BF%CE%B3%CE%AC%CF%84%CE%B1%CE%B9-%CE%BA%CE%B1%CE%BB%CE%AC-%CF%84%CE%BF-%CE%BA%CE%AF%CE%BD%CE%B7%CE%BC%CE%B1-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CE%BD%CE%B5%CE%BF%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%B7%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%BF%CF%8D-%CE%B4%CE%B9%CE%B1%CF%86%CF%89%CF%84%CE%B9%CF%83%CE%BC%CE%BF%CF%8D>

<https://www.eefshp.org/o-filellinismos-stin-gallia-toy-18oy-kai-19oy-aiona/>

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%92%CE%AF%CE%BA%CF%84%CF%89%CF%81_%CE%9F%CF%85%CE%B3%CE%BA%CF%8E

<https://ellinonfos.gr/to-ellinopoulo-viktor-ougko-lenfant-victor-hugo-les-orientales/>

<https://homouniversalisgr.blogspot.com/2016/08/william-blake-28-1757-12-1827.html>

<https://www.maxmag.gr/afieromata/giochan-volfgkangk-gkaite-o-filellinas-syggrafeas-kai-ergo-zois-faoyst/>

LES PHILHELLÈNES ET LA PRESSE FRANÇAISE

Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Τμήμα Α΄3

Πουλιάσης Φίλιππος

Σάρλος Ιωάννης

ΠρέτζαςΣτέφανος

DES PHILHELLÈNES FRANÇAIS AIDENT LA RÉVOLUTION GRECQUE

Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Ο φιλελληνισμός αποτέλεσε ένα ιδιαίτερα σημαντικό ρεύμα στην Γαλλία τον 18ο και 19ο αιώνα, που στήριξε την Επανάσταση του 1821 και τη σύσταση του σύγχρονου Ελληνικού κράτους.

Κατά τη διάρκεια του 18ου αιώνα η Αναγέννηση και ο Διαφωτισμός έχουν δημιουργήσει ένα ρεύμα επιστροφής στην κλασική Ελλάδα, η οποία αναγνωρίζεται πλέον ως η μητέρα του δυτικού πολιτισμού. Πολλοί επιστήμονες, αρχαιολόγοι, ιστορικοί, διανοούμενοι, άνθρωποι των τεχνών, ταξιδεύουν στην Ελλάδα ως περιηγητές ήδη από τα τέλη του 18ου αιώνα και καταγράφουν στα αχνάρια του Πausανία τον Ελληνικό πολιτισμό. Ιδιαίτερα εμβληματικό είναι το έργο του Γάλλου ακαδημαϊκού και πρέσβη της Γαλλίας στην Κωνσταντινούπολη, κόμη **Σουαζέλ – Γκουφφιέ Choiseul-Gooffier (1752-1817)**, με τίτλο: **VoyagepittoresquedelaGrèce.**

Ο Σουαζέλ – Γκουφφιέ ήταν μαθητής του αρχαιολόγου και συγγραφέα Jean-JacquesBarthélemy, ο οποίος ενέπνευσε και τον Ρήγα Φεραίο στο έργο του για την Χάρτα.

Ο Σουαζέλ – Γκουφφιέ ανέλαβε στην πορεία το 1809 πρόεδρος του Ελληνόγλωσσου Ξενοδοχείου, μίας μυστικής προεπαναστατικής εταιρείας στη Γαλλία με στόχο την πνευματική αναγέννηση και διαφώτιση των Ελλήνων και την προετοιμασία εξέγερσης εναντίον των Τούρκων. Η πιο σημαντική δράση του Ξενοδοχείου, ήταν η αποστολή 40.000 όπλων σε Έλληνες ορεινών περιοχών στην Ήπειρο, Μακεδονία και Πελοπόννησο. Πολλοί ιστορικοί υποστηρίζουν ότι ο ίδιος ο Ναπολέων γνώριζε και στήριζε την δράση του Ξενοδοχείου.

Ελισάβετ Σάντη Λουμάκη – Chenier (1729-1808)

Ο εμπνευστής του Ξενοδοχείου, και καταλύτης για την ίδρυσή του, φέρεται να είναι η

Ελληνοκύπρια λόγια και διανοούμενη **Ελισάβετ Σάντη Λουμάκη** (ή Λομάκη) Σενιέ, σύζυγος του Γάλλου εμπόρου Σενιέ, και μητέρα των δύο φημισμένων Γάλλων ποιητών της εποχής, του μεγάλου νεοκλασικιστή Ανδρέα Μαρία Σενιέ (1762-1794), που καταπομήθηκε την παραμονή της πτώσης του Ροβεσπιέρου, και του Ιωσήφ Σενιέ (1764-1811). Στο διάσημο φιλολογικό σαλόνι της κυρίας Σενιέ ξεκίνησαν οι ζυμώσεις για την ίδρυση του Ξενοδοχείου. Αξίζει να υπογραμμισθεί ότι στο Ξενοδοχείο συμμετείχε ο Έλληνας διπλωμάτης Γρηγόρης Ζαλύκης και ο Τσακάλωφ, ο οποίος το 1814 μετακόμισε από το Παρίσι στην Οδησό, όπου το Ξενοδοχείο ουσιαστικά μετεξελίχθηκε στην Φιλική Εταιρεία.

Το 1819 ο φιλέλληνας ζωγράφος **Louis Dupre**, επισκέπτεται την Ελλάδα και περιγράφει με ακρίβεια στιγμές της καθημερινότητας των Ελλήνων αλλά και τα πρώτα ηρωικά κατορθώματα των αγωνιστών του 1821. Αλλά και πολλοί άλλοι Γάλλοι επιστήμονες προσέφεραν σημαντικό έργο στην Ελλάδα.

Το φύλλο της εφημερίδας **Journal des Debats** (Η Εφημερίδα των Δημοσίων Συζητήσεων) της **31 Αυγούστου 1821**, αναφέρεται στο έργο του μεγάλου Γάλλου γεωγράφου, του Malte-Brun, ο οποίος κατέγραψε με λεπτομέρειες την γεωγραφία και όλα τα στοιχεία του πληθυσμού της Πελοποννήσου.

VENDREDI 31 AOÛT 1821.

JOURNAL DES DÉBATS

POLITIQUES ET LITTÉRAIRES.

NOUVELLES ÉTRANGÈRES.

ESPAGNE.

Madrid, 18 août.

(Extrait d'une lettre particulière.)

A peine le Roi et les Princes sont ils partis que les désagréables renseignements se succèdent à la Couronne et à la Cour. Le spectacle de nos malheurs est si terrible, et si terriblement affreux, que les Princes eux-mêmes ont été obligés de se retirer dans leurs palais, et de ne plus se montrer en public. Les Princes ont été obligés de se retirer dans leurs palais, et de ne plus se montrer en public. Les Princes ont été obligés de se retirer dans leurs palais, et de ne plus se montrer en public.

ALLEMAGNE.

Vienne (Autriche), 20 août.

(Extrait d'une lettre particulière.)

On sait avec certitude que le Baron de Strougoff n'avait pas quitté le pays de Roumanie, le 24 juillet, à cause des vives oppositions. Quelques lettres de commerce présument que c'est un secret politique qui le empêche de partir.

Berlin (Prusse), 16 août.

Le même prétexte de l'empereur Alexandre, dont votre article a été publié, est répété en France et en Espagne. On dit que le Baron de Strougoff n'avait pas quitté le pays de Roumanie, le 24 juillet, à cause des vives oppositions.

GRANDE-BRETAGNE.

Londres, 27 août.

Fonds publics.

Trois pour cent consolidés, 75 1/2. Le 14 août, l'autre sort de la suite des événements qu'il avait espérés, et qui s'étaient réalisés, et qui avaient été annoncés par les journaux. C'est pendant, en premier, à Bruxelles, Belgique, devant la cause du républicain des gardes, et de la cause de la liberté de la presse, quelques soldats de ce régiment d'écouter parler sur le terrain, et devant l'air de la ville, le général Wachtendonk, qui se trouvait à cheval pour venir à l'ordre public, à ce qu'il apparaît, et dit tout de suite la communication du républicain à faire connaître aux soldats, et à les encourager dans la cause, et à leur donner une médaille d'ordre de la ville, et à leur donner une médaille d'ordre de la ville, et à leur donner une médaille d'ordre de la ville.

FRANCE.

Paris, 30 août.

Hier, les membres de la Société des Sciences Littéraires, ayant à leur tête M. le vicomte de Chateaubriand leur président, se sont réunis pour célébrer dans un banquet la fête de Saint-Louis. Cette réunion, composée d'hommes plus connus encore par leur dévouement à la cause royale, que par le rang éminent qu'ils occupent dans l'ordre social ou dans la littérature, a été marquée de la présence de plusieurs écrivains distingués que nous y avons invités, et qui tous étaient dignes de cet honneur par la conformité de leurs sentiments monarchiques avec ceux de la Société, et par le noble usage qu'ils font de leur plume et de leur talent. La plupart d'entre eux avaient eu l'avantage de se faire entendre dans les assemblées publiques de l'hiver dernier, ou sont appelés à occuper le tribunal dans les affaires qui doivent s'ouvrir le 1er septembre prochain. L'assemblée s'est terminée à six heures, et les premiers honneurs de la capitale. Mais si les dignités, et les distinctions de la fortune n'avaient prévalu à la distribution des places, peut-être les honneurs de la Société, et les distinctions de la fortune n'avaient prévalu à la distribution des places, peut-être les honneurs de la Société, et les distinctions de la fortune n'avaient prévalu à la distribution des places.

RUSSIE.

Odessa, 7 août.

(Extrait d'une lettre particulière.)

Des vents contraires empêchent depuis quelques jours l'arrivée des Bâtimens venant de Constantinople. Les dernières nouvelles de cette capitale sont du 28 juillet. Le marche des troues vers le front, qui est devenu très vive depuis le départ du comte Wittgenstein d'ici, semble présager la guerre.

Το φύλλο της **27 Ιουλίου 1821** επίσης της εφημερίδας **Journal des Debats** αναφέρεται στο έργο ενός Γάλλου, ο οποίος κατέγραψε με λεπτομέρειες τα πολιτιστικά μνημεία της Αθήνας, εκφράζοντας φόβο για τις ζημιές που μπορούν να υποστούν κατά τις πολεμικές επιχειρήσεις.

Ιδιαίτερα σημαντική ήταν και η αποστολή Γαλλικού εκστρατευτικού σώματος, 15.000 ανδρών υπό την αρχηγία του στρατηγού **Maison** στην Πελοπόννησο (1828 – 1833), με σκοπό την απομάκρυνση του Ιμπραήμ και την υλοποίηση της Συνθήκης του Λονδίνου του 1827, για τη σύσταση Ελληνικού κράτους. Μέρος της αποστολής ήταν 17 Γάλλοι επιστήμονες, γνωστοί ως «**επιστημονική αποστολή του Μοριά**» (Mission scientifique de Morée), οι οποίοι χαρτογράφησαν την Πελοπόννησο και τα νησιά του Αιγαίου, μελέτησαν τα αρχαία μνημεία και περιέγραψαν τα αποτελέσματα των ερευνών τους σε 6 βιβλία που παρέχουν σημαντικές πληροφορίες για την εποχή. Στην ομάδα αυτή συμμετείχε και ο αρχιτέκτων **Guillaume Abel Blouet**.

Έτσι λοιπόν κατά τις αρχές του **19ου αιώνα** αναπτύσσεται στην κοινή γνώμη, η οποία λαμβάνει συστηματικά μία παιδεία εξόχως Ελληνοκεντρική, ένα κλίμα αγάπης για την Ελλάδα και τους Έλληνες που υποφέρουν στην Οθωμανική αυτοκρατορία. Το κλίμα αυτό κυριαρχεί στις τέχνες και περνά στη συνέχεια και στην πολιτική. Ενδεικτικό παράδειγμα είναι η εισήγηση στη Βουλή του **1816**, του πολιτικού και μεγάλου φιλέλληνα Σατωβριάνδου, υπέρ της κατάργησης της δουλείας χριστιανικών πληθυσμών. Η πρόταση αυτή, που υπερψηφίσθηκε, αναφέρεται στα δικαιώματα της ανθρωπότητας και τη διαγραφή της ντροπής στην Ευρώπη. Η μάστιγα της δουλείας και της αρπαγής Χριστιανών από Τούρκους αποτυπώθηκε με πολλούς τρόπους στην τέχνη. Τον τίτλο του φιλέλληνα τον οφείλει όμως ο **Σατωβριάνδος** κυρίως στο περίφημο «Υπόμνημα περί της Ελλάδος» (**Notes sur la Grèce, 1825**), το οποίο αποτέλεσε φιλελληνικό μανιφέστο κατά τη διάρκεια της Επανάστασης.

Από τη στιγμή που η Ελληνική Επανάσταση έγινε γνωστή στη δυτική Ευρώπη, οι εφημερίδες άρχισαν να κατακλύζονται καθημερινά από ειδήσεις για τις πολεμικές επιχειρήσεις και τις πολιτικές εξελίξεις.

Η Γαλλική εφημερίδα **La Quotidienne** (Η Καθημερινή) της **12 Ιουνίου 1822**, αναφέρεται για παράδειγμα σε σφαγές Ελλήνων από Τούρκους, ανακοινώνει την απελευθέρωση της Αθήνας, κλπ. Το ιδιαίτερα σημαντικό στοιχείο είναι ότι η έγκυρη αυτή εφημερίδα, χρησιμοποιεί για πρώτη φορά τον όρο «Ελλάδα» για να αναφερθεί στην Πελοπόννησο και την Στερεά που έχουν ελευθερώσει οι Έλληνες.

Άλλο φύλλο της Γαλλικής εφημερίδας **Gazette de France** (Η Εφημερίδα της Γαλλίας) της 16 Ιανουαρίου 1827, αναφέρεται στον Γάλλο αξιωματικό **Φαβιέρο** και άλλους φιλέλληνες που πολεμούσαν στην Αττική.

Ενώ το φύλλο της 15 Ιουνίου 1827, περιγράφει τις διαπραγματεύσεις του Γάλλου διοικητή **De Rigny**, με τον **Rachid Πασά** για την προστασία των Αθηναίων.

Το έντονο αυτό ενδιαφέρον για την Επανάσταση του **1821** αποτυπώθηκε και στην λογοτεχνία.

Από το 1821, συγγράφηκαν και κυκλοφορούσαν διεθνώς **περισσότερα από 2000 φιλολογικά έργα** (ποιήματα, θεατρικά έργα, φυλλάδια ιστορικού και πολιτικού περιεχομένου, κλπ.) που αναφέρονταν στην **Επανάσταση των Ελλήνων**, την οποία ύμνησαν γνωστοί ποιητές της εποχής. Όπως οι ακαδημαϊκοί **Γκιρώ (Guiraud)** και **Καζιμίρ Ντελαβίν (CasimirDelavigne)**, ο **Βίκτωρ Ουγκώ (VictorHugo)** και ο **Αλφόνσος Λαμαρτίνος (AlphonsedeLamartine)**.

Στεκόμαστε σε δύο περιπτώσεις που αφορούν το Μεσολόγγι, το οποίο έδειξε στην κοινή γνώμη της Ευρώπης ότι η επική και ηρωική Ελλάδα των Θερμοπυλών ήταν ακόμη ζωντανή. Ενδεικτική είναι μία επιστολή του Ιταλού συνθέτη **Pacini** (ο οποίος ζούσε μόνιμα στο Παρίσι). Με αυτήν προσφέρει τα έσοδα από την πώληση του μουσικού του έργου για το Μεσολόγγι αντί ενός φράγκου ανά αντίτυπο, έτσι ώστε τα χρήματα να διατεθούν υπέρ της Ελληνικής Φιλανθρωπικής Επιτροπής, καθώς και την απάντηση της Ένα εμβληματικό δράμα σχετικά με το Μεσολόγγι, ήταν και το τρίπρακτο «η τελευταία ημέρα στο Μεσολόγγι». Αντίτυπο του έργου αυτού είχε περίοπτη θέση στην προσωπική βιβλιοθήκη του μέλους της βασιλικής οικογένειας **Marie-Caroline de Bourbon-Sicile, δούκισσας του Berry (1798-1870)**.

Παράλληλα, στις αρχές της δεκαετίας του 1820, φιλοτεχνήθηκαν πολλά εικαστικά έργα με θέματα εμπνευσμένα από την Ελληνική Επανάσταση και τα δεινά των αγωνιζομένων Ελλήνων. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του νεαρού τότε ζωγράφου **Ευγενίου Ντελακρούά (EugeneDelacroix)**, με τα συγκλονιστικά έργα του «**Η καταστροφή της Χίου**» και η «**Η Ελλάδα επί των ερειπίων του Μεσολογγίου**». Ένας μεγάλος αριθμός ζωγράφων υλοποίησαν σειρά έργων σε **λάδι, χαρτί, μέταλλο ή ταπισερί**, που παρουσιάζουν αγωνιστές του 1821, σκηνές σύγκρουσης Ελλήνων με Τούρκους, Έλληνες πρόσφυγες, όρκο και αναχώρηση Έλληνα μαχητή, κλπ.

Η αλληλεγγύη προς τους Έλληνες εκδηλώθηκε όμως και σε πρακτικότερο επίπεδο, με τη σύσταση φιλελληνικών επιτροπών (κομιτάτων), στις οποίες συμμετείχαν διακεκριμένες προσωπικότητες της εποχής. Τα κομιτάτα προσέφεραν βοήθεια στους επαναστατημένους Έλληνες. Περιέθαλπαν τους πρόσφυγες που είχαν καταφύγει στην Ευρώπη, διευκόλυναν με χρηματικά ποσά τη μετάβαση εθελοντών στην Ελλάδα και διοργάνωναν εράνους για τη συλλογή χρημάτων που αποστέλλονταν στην Ελλάδα ή χρησιμοποιούντο για την εξαγορά Ελλήνων αιχμαλώτων και σκλάβων. Γάλλοι φιλέλληνες μέλη της πρώτης Γαλλικής επιτροπής με τίτλο «**Εταιρεία Χριστιανικής Ηθικής**» ήταν δυο γερουσιαστές. Ο πρόεδρος της, **δούκας ντε λα Ροσφουκώ-Λιανκούρ (de la Rochefoucauld-Liancourt)** και ο **δούκας ντε Μπρειγ (De Broglie – de Breuil)**, καθώς και βουλευτές και τραπεζίτες. Στα μέλη της συμπεριλαμβάνονταν επίσης Έλληνες που ζούσαν στο Παρίσι, όπως ο **Αδαμάντιος Κοραΐς**. Η επιτροπή διοργάνωνε εράνους στους οποίους συνεισέφεραν επώνυμοι, αλλά και απλοί άνθρωποι.

Τον Φεβρουάριο του 1825 ιδρύθηκε στο Παρίσι «**Φιλανθρωπική Επιτροπή υπέρ των Ελλήνων**». Μια νέα φιλελληνική οργάνωση με πολύ ευρύτερους στόχους, η οποία απέβλεπε στη συλλογή χρημάτων με εράνους για την παροχή βοήθειας στους Έλληνες και στον στρατιωτικό τομέα. Παράλληλα, η «**Εταιρεία της Χριστιανικής Ηθικής**» συνέχισε να βοηθά, ιδιαίτερα στον τομέα της παιδείας, αναλαμβάνοντας την εκπαίδευση

στη Γαλλία ορφανών Ελληνόπουλων και αποστέλλοντας το μέλος της και επιφανή εκπαιδευτικό **Ντυτρόν (Dutrone)** στην Ελλάδα, για να προσφέρει τις υπηρεσίες του στην οργάνωση σχολείων. Στην έκθεσή μπορείτε να δείτε ένα ιδιαίτερα εμβληματικό πίνακα που απεικονίζει τον νεαρό γιό του πυρπολητή Κανάρη στο Παρίσι να εκπαιδεύεται από λόγο.

Ανάλογη φιλελληνική κίνηση παρατηρήθηκε και σε άλλες πόλεις. Όπως στη Μασσαλία, στη Λυών και στο Στρασβούργο. Τα κομιτάτα, και πολλά στελέχη της **Γαλλικής κυβέρνησης** ήταν σε διαρκή επαφή με τους Έλληνες. Ακολουθεί μία επιστολή του **1824** του **Δημητρίου Υψηλάντη** προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης της Γαλλίας, από τον οποίο ζητά την υποστήριξη της Γαλλικής κυβέρνησης. Μάλιστα ο **Υψηλάντης** είχε ως στενό συνεργάτη τον **Γάλλο φιλέλληνα Ολιβιέ Βουτιέ**, ο οποίος πολέμησε ως συνταγματάρχης, και στη συνέχεια στρατηγός, του Ελληνικού στρατού στην κατάληψη της Τρίπολης και της Αθήνας, και βοήθησε στην χρήση πυροβολικού.

Το φιλελληνικό αυτό κλίμα είχε περάσει πλέον σε όλη την Γαλλική κοινωνία. Σχεδόν κάθε σπίτι είχε ένα ή περισσότερα αντικείμενα σχετικά με την Ελλάδα και τον αγώνα των Ελλήνων. Συχνά ένα μέρος από τα έσοδα από το εμπόριο των αντικειμένων αυτών χρηματοδοτούσε δράσεις υπέρ των Ελλήνων. Για παράδειγμα, έχουν καταγραφεί περίπου **150 διαφορετικοί τύποι από μπρούτζινα επιτραπέζια ρολόγια με αγωνιστές του 1821** και σκηνές σχετικές με τον αγώνα των Ελλήνων. Πολλών ειδών πορσελάνινα σερβίτσια με αντίστοιχη πληθώρα απεικονίσεων.

Διακοσμητικά βάζα και πορσελάνινα αγαλματίδια, κουτιά αποθήκευσης, αλλά και επιτραπέζια παιχνίδια και βεντάλιες με φιλελληνικά θέματα που χρησιμοποιούσαν οι κυρίες στη Γαλλία. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει μία **αναμνηστική φιλελληνική βεντάλια** από τη συναυλία της 28ης Απριλίου 1826 στο Vauxhall (βοξαλ) του Παρισιού, που αποτέλεσε κορυφαία στιγμή της φιλελληνικής κίνησης στη Γαλλία και χαρακτηρίστηκε το κοσμικότερο γεγονός της εποχής. Όλες οι γνωστές κυρίες της αριστοκρατίας ανέβηκαν τότε στη σκηνή και τραγούδησαν για χάρη του ελληνικού λαού. Η μια όψη της βεντάλιας αναφέρει «**Cantate chantée au concert du Vauxhall**», και την επιγραφή: «**A la Patrie. Mourons pour la défendre et vivons pour l'aimer**». Αριστερά σημαία με σταυρό και δεξιά κέρας Αμαλθείας από το οποίο ρέουν τα έσοδα από τις γενναιόδωρες προσφορές των φιλελλήνων. Στην άλλη όψη αναφέρονται τα ονόματα των συντελεστών.

Η ΕΕΦ, σε συνεργασία με την **Γαλλική πρεσβεία στην Ελλάδα**, τίμησε την μνήμη όλων αυτών των επωνύμων και ανωνύμων ανθρώπων που στήριξαν με πάθος τον αγώνα της Ελλάδας με εκδήλωση και συναυλία φιλελληνικής μουσικής στις **13 Ιουνίου 2019**.

Η δράση των φιλελλήνων καταγράφεται σε ιδιαίτερα σημαντική επιστολή που στέλνει ο **Θεόδωρος Κολοκοτρώνης** στον γιό του **Ιωάννη στις 8 Ιουλίου 1826**, και μεταξύ άλλων αναφέρει «... μου γράφει ο πρόεδρος των κοιτάτων της Ευρώπης ότι να του γράψω να μου στείλει ότι θέλω, τροφάς, άρματα και ότι άλλο, φθάνει μόνο να κινούμεθα και ημείς και να μην κοιμούμεθα ...».

ΠΗΓΕΣ: Retro News (αρχεία BNF)

Εφημερίδα " ΤΟ ΒΗΜΑ"

Search culture.gr - Πανεπιστήμιο Κρήτης

Open Archives.gr - συλλογές.

Φωτογραφίες: Εθνική Πινακοθήκη , Μουσείο Α. Σούτσου.

PHILHELLÈNES FRANÇAIS - ΓΑΛΛΟΙ ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ

Χαπίδη Αναστασία, Α΄3

**Ferdinand Victor Eugène Delacroix,
Ευγένιος Ντελακρουά (1798-1813)**

BIOGRAPHIE- ΒΙΟΓΡΑΦΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Ο Ferdinand Victor Eugène Delacroix - Ευγένιος Ντελακρουά γεννήθηκε στις 26 Απριλίου 1798 σε μια μικρή πόλη κοντά στο Παρίσι και απεβίωσε στο Παρίσι στις 13 Αυγούστου 1813.

Θεωρείται ένας από τους σπουδαιότερους Γάλλους ζωγράφους και εκπρόσωπος του γαλλικού ρομαντισμού.

Αρχικά μαθήτευσε κοντά στον Γάλλο ζωγράφο Pierre-Narcisse Guérin (Πιερ-Ναρσίς Γκερέν), ενώ το 1816 άρχισε τις σπουδές του στη Σχολή Καλών Τεχνών.

SA PEITURE- ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ

Ο Ευγένιος Ντελακρουά δημιούργησε πάνω από 9.000 πίνακες μεγάλων διαστάσεων και σχέδια.

Η ζωγραφική του που διακρίνεται από έντονα χρώματα και κίνηση προκάλεσε την κριτική των Salons του Παρισιού της εποχής του, διότι ερχόταν σε αντίθεση με τις αυστηρές φόρμες του ακαδημαϊσμού και του νεοκλασικισμού που επικρατούσε.

Ο ίδιος εμπνεύστηκε από την ιστορία και τη λογοτεχνία και ιδιαίτερα από την Γαλλική και την Ελληνική Επανάσταση, ενώ οι αναγεννησιακοί ζωγράφοι οδήγησαν την ζωγραφική του Δυτικού Ευρωπαϊκού Πολιτισμού σε μια νέα εποχή.

Αν και εκπρόσωπος του γαλλικού ρομαντισμού, η ζωγραφική του έγινε αντικείμενο μελέτης μεταγενέστερων ρευμάτων, όπως του ιμπρεσιονισμού και συμβολισμού.

SON ŒUVRE POUR LA RÉVOLUTION GRECQUE

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Στη Γαλλία των αρχών του 19^{ου} αιώνα αναπτύχθηκε ένα έντονο φιλελληνικό κίνημα, το οποίο καλλιεργήθηκε μέσα από τον γαλλικό τύπο, την ποίηση, τη λογοτεχνία και τη ζωγραφική καθώς και την ίδρυση Επιτροπών που υποστήριζαν τον ελληνικό Αγώνα οικονομικά, πολιτικά και ηθικά. Πηγή έμπνευσης του γαλλικού ρομαντισμού λόγιοι, λογοτέχνες, ζωγράφοι, τυχοδιώκτες και στρατιωτικοί τάχθηκαν κατά του καθεστώτος της Παλινόρθωσης (La Restauration), της Βασιλείας των Βουρβόνων και θέλησαν να αναδείξουν τα ιδεώδη του ελληνικού Αγώνα κατά των Οθωμανών Τούρκων. Σε αυτό το πλαίσιο ο Ευγένιος Ντελακρουά εμπνεύστηκε από τη σφαγή της Χίου, την πολιορκία του Μεσολογγίου και τον ηρωισμό των Ελλήνων που μάχονταν εναντίον μιας υπερδύναμης, ενός βάρβαρου λαού και μιας αυτοκρατορίας, η οποία είχε μείνει στα μεσαιωνικά πρότυπα διοίκησης και πολεμικών πρακτικών. Επίσης, ήταν ο αγώνας ενός χριστιανικού λαού κατά των αλλόθρησκων Οθωμανών, ο αγώνας των απόγονων των αρχαίων Ελλήνων, των οποίων τα έργα και οι ιδέες είχαν εμπνεύσει τη Δυτική Ευρώπη από την Αναγέννηση μέχρι τον Διαφωτισμό.

Ο Ευγένιος Ντελακρουά εμπνέεται από τον ηρωισμό των Ελλήνων εναντίον των πολυάριθμων Οθωμανικών στρατευμάτων και φιλοτεχνεί το 1824 τον πίνακα *Οι σφαγές της Χίου*, ο οποίος εκτίθεται σε Salon του Παρισιού και τάσσεται υπέρ της Ελληνικής Επανάστασης και του Απελευθερωτικού Αγώνα των Ελλήνων, κάτι που υποστηρίζεται πλέον από την Αγγλία, τη Γαλλία και την Ρωσία.

Πρόκειται για ελαιογραφία σε καμβά ύψους 419 cm και πλάτους 354 cm και στεγάζεται στο Μουσείο του Λούβρου. (Musée du Louvre).

Les massacres de Chios, Οι σφαγές της Χίου

Ο εν λόγω πίνακας αναπαριστά τη βιαιότητα του κατακτητή και την εξαθλίωση των Ελλήνων, οι οποίοι θα σφαγιαστούν από τους Οθωμανούς τον Απρίλιο του 1822. Το συγκεκριμένο έργο προκαλεί και κάποιες αντιδράσεις και αρνητική κριτική, αφού το κοινό είχε συνηθίσει σε δοξαστικές και όχι σε καταστροφικές απεικονίσεις.

Ωστόσο, η ωμότητα της περιγραφής αφυπνίζει τη συνείδηση των Γάλλων και τους οδηγεί να ζητήσουν από την Γαλλική κυβέρνηση την άμεση παρέμβασή της. Ο πίνακας αγοράστηκε από την Γαλλική κυβέρνηση αντί 6.000 φράγκων και αποτέλεσε σημαντική βοήθεια στην Ελληνική Επανάσταση όσον αφορά στη διάδοση των ιδεών της.

Το 1826, ο Ευγένιος Ντελακρουά φιλοτεχνεί τον πίνακα *Η Ελλάδα στα ερείπια του Μεσολογγίου*, *La Grèce sur les ruines de Missolonghi*, ο οποίος στεγάζεται στο Μουσείο Καλών Τεχνών της πόλης Μπορντώ (Musée des Beaux-Arts de Bordeaux), ενώ αρχικά είχε εκτεθεί στην Γκαλερί Λεμπρέν στο Παρίσι με σκοπό την οικονομική ενίσχυση της Ελληνικής Επανάστασης.

Απεικονίζει αλληγορικά την Ελλάδα, προσωποποιημένη σε μια γυναικεία μορφή με παραδοσιακή ελληνική ενδυμασία, η οποία ανοίγει τα χέρια σε στάση απόγνωσης αλλά και υπερηφάνειας. Κοιτάζοντας μπροστά στέκει ως νικήτρια πάνω στα ερείπια της πολιορκίας του Μεσολογγίου, ενώ στο βάθος διακρίνεται ο Οθωμανός εχθρός, ο οποίος καρφώνει το λάβαρο της νίκης στο ματωμένο έδαφος. Η Ελλάδα παρουσιάζεται ως η ηρώίδα που μάχεται για την ελευθερία και για την προστασία της ιστορίας της και της πολιτιστικής της κληρονομιάς επιλέγοντας τον ελεύθερο θάνατο από την υποταγή και την υποδούλωση. Η στάση της συγκινεί τη δυτική ευρωπαϊκή γνώμη σε πολιτικό και κοινωνικό επίπεδο, ενώ ο Ντεαλακρουά αποτίει και φόρο τιμής προς τον φιλέλληνα ποιητή Λόρδο Μπάιρον, ο οποίος απεβίωσε στο Μεσολόγγι το 1824.

Η έφιππη μάχη του Γκιαούρη και του Χασάν (Combat de Giaour et Hassan,), (1826), Chicago, Ινστιτούτο Τέχνης.

Ο Ντελακρουά εμπνεύστηκε τον παραπάνω πίνακα από το ποίημα του Λόρδου Βύρωνα «Ο Γκιαούρης» (1813), το οποίο μεταφράστηκε στα Γαλλικά το 1824. Ο Ντελακρουά τελείωσε τον πίνακα το 1826 και απεικονίζει τη μονομαχία μεταξύ ενός άπιστου μη μουσουλμάνου στρατιώτη και του Οθωμανού Χασάν προκειμένου να ελευθερώσει την αγαπημένη του Λεϊλά από το χαρέμι του Χασάν. Όπως και στο ποίημα έτσι και στον πίνακα διακρίνεται ο συμβολισμός της μάχης του Χριστιανισμού ενάντια του Ισλαμισμού διεκδικώντας την Ελλάδα.

Επεισόδιο του Ελληνικού Αγώνα, 1856, Εθνική Πινακοθήκη, Αθήνα

Πρόκειται για ένα μεταγενέστερο έργο του Ντελακρουά που αναφέρεται στον Αγώνα των Ελλήνων για Ανεξαρτησία.

Είναι λάδι σε μουσαμά και έχει ύψος 65,7 cm και πλάτος 81, 6 cm.

Αγοράστηκε από το Ελληνικό Δημόσιο με συνδρομή του Βασίλη Γουλανδρή και του Σταύρου Νιάρχου.

Αν και όταν εκτέθηκε στο Παρίσι ο πίνακας δεν έλαβε καλές κριτικές, διακρίνεται για τα χρώματα, το σχέδιο, το φως και, κυρίως, την εκφραστικότητα της σύνθεσης. Ο Ντελακρουά απεικονίζει με λεπτομέρεια την ενδυμασία του Έλληνα πολεμιστή, δίνει κίνηση με τον καλπασμό του αλόγου του πάνω από τον ηττημένο Οθωμανό. Εκφράζει την ιδέα και το ιδανικό για το οποίο μάχονται χωρίς να δίνεται έμφαση σε ιστορικά γεγονότα και δραματικές σκηνές μαχών.

Όλοι οι πίνακες του Ντελακρουά εκτέθηκαν σε Salons του Παρισιού προκειμένου να ενισχυθεί οικονομικά η Ελληνική Επανάσταση, να ευαισθητοποιηθεί η κοινή γνώμη και να πιεστεί η πολιτική των Μεγάλων Δυνάμεων για την υπεράσπιση των υπόδουλων Ελλήνων.

SITOGRAFIE- ΠΗΓΕΣ

<http://annagelopoulou.blogspot.com/2012/03/1821.html>

<https://www.culturenow.gr/eygenios-ntelakroya-o-kallitexnis-tis-ellinikis-epanastasis/>

http://www.musba-bordeaux.fr/sites/musba-bordeaux.fr/files/images/rich_text/la_grece_sur_les_ruines_de_missolonghi_dossier_pedagogique_primaire.pdf

<https://artic.gr/epanastasi-toy-1821-eygenios-delacroix/>

<https://www.nationalgallery.gr/el/sulloges/collection/dutikoeuropaiki-tehni/epeisodio-tou-elliniku-agona.html>

<https://www.mixanitouxronou.gr/poios-itan-o-quot-gkiaoyris-quot-toy-lordoy-vyrone-poy-egine-pinakas-apo-ton-ntelakroya/>